μιαίνων οὐ γὰρ χαῦοι ἀνήνοσγε
μιαινοθείη, ἀλλὰ λοῖσι ἤνοσε
πάσσῃ οὖν λοιοῖσι ἐπηρώσθω.

λγ λέγον δὲ πάντα, ἢ σοῦχθε· ἢ γρά
μματα· γραμματεύειν, ὃ ἢ γρά
φειν· σοῦχθαι δέ, ὅτι μὴ σοῦχον ἢ
λείαινε δὲ μὴ θαμέα ἀναγνώσεσθαι.
πῶς γὰρ ὁμοῦ τὰ πρέσβεα ἄπαγε
ἢ νέα ἐπιπροσθόμενα, ἢ ξυνὸν
φθόμενον· σοῦχθον δὲ ἢ πόλω
πλαθῆναι· πηγὰ δὲ σηχωρῆσαι· ὅσα
μεσάγη δὲ μὴ πρόμβομεν· λοὸ
ἢ ὁ ἀγὸς· ἢ ἄγε· ἢ λὸς πῦς· ἢ λὸ
ὕδωρ· ἢ ἀπὸ λάσσῃ σαῦσαι· ἀξῶν
ὁ ἀπὸ σθενοῖς πολεμοῦ λοιοσύνῃ,
σοῦχθε καλοῦσι, οὐ μὴ δὲ μὴ σαξῃ
κῆσθαι ἢ ἀλλήλοις ἐπιπρήσθαι·—

λε ἢ δὲ μὴν ἄλοα, ἢ πρῶον σοῦχθον·
ἀλοιᾶσθαι· πηγὰ δὲ ἀλοᾶ· δὲ ἀῦρίσω·
ἢ πηγὰ δὲ ἄλοα, ὅ λὴ μάθησις·

περὶ μαλίλαμον ἐστί.

λδ περὶ γίπόβοπομπῶν χοιχῆς.

ὁ ὧς σοῦχθῳ δὲ, πομπῆ γίνεσθαι·
γίνομαι· γίγνομαι· γίθεσθαι· γίνε
σθαι· γίνομαι· ὡς ὅταν γί
πω· ἄλοα· βῆναι· σκῆψαι·
ὁ ἢ δὲ μὴν μονόγραμμα ὧδε· γ·
ὅδε δὲ γίγραμμαι, ὡς δὲ γ·
ξύλον ὑπογραμμῶν ὡς δὲ σ·
θαγίλη, ὁ ἢ δὲ μὴν πρόσ
σειαι· ὅδε, ὑπόδασσε·
λῶν μαγίλη ὁ ἢ δὲ μὴν μι
γῆναι· ὅδε, βίγκαι·

περὶ ὁποθαν ἀνυμόνων
ὑπάγε.